

Republika Hrvatska
Upravni sud u Splitu
Split, Put Supavla 1

u usvajajućem dijelu odluke

ODLUKA JE PRAVOMOCNA DANA
15. lipnja 2018.
UPRAVNI SUD U SPLITU
Datum: 24. srpnja 2020.
Ovlašteni službenik: [signature]

u odbijajućem dijelu

ODLUKA JE PRAVOMOCNA DANA
12. veljače 2020.
UPRAVNI SUD U SPLITU
Datum: 24. srpnja 2020.
Ovlašteni službenik: [signature]

UIME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Splitu, po sucu Milanu Franiću, te Tamari Taraš, zapisničarki, u upravnom sporu tužitelja DOLIS d.o.o. Solin, Don Frane Bulića 87, kojega zastupa opunomoćenik odvjetnik Ivan Topić, Split, Hrvatske bratske zajednice 3/II, protiv tuženika Ministarstva graditeljstva i prostornoga uređenja Republike Hrvatske, Uprave za inspekcijske poslove, Područnog ureda u Splitu, Službe Split I za Grad Split i centralno područje Splitsko-dalmatinske županije, Split, Mike Tripala 6, radi uklanjanja građevine, nakon javne rasprave zaključene 19. travnja 2018. u prisutnosti opunomoćenika tužitelja a bez prisutnosti tuženika, 27. travnja 2018.

presudio je

Djelomično se usvaja tužbeni zahtjev i poništava rješenje tuženika Ministarstva graditeljstva i prostornog uređenja RH, Uprave za inspekcijske poslove, Područnog ureda u Splitu, Službe Split I za Grad Split i centralno područje Splitsko-dalmatinske županije KLASA: UP/I-362-02/17-02/01692, URBROJ: 531-07-1-2-1-17-03 od 14. prosinca 2017. u dijelu koji se odnosi na dio terase – štekata koji je izveden u tloc. gabaritima cca 20,20 x 8,80 m (površine 171 m²) i to dio štekata površine cca 62 m² koji premašuje koncesijom odobrenu površinu terase – štekata od 109 m² (oznake A/.5.) i dio terase – štekata koji je izveden u tloc. gabaritima cca 20,80 x 12,80 (površine cca 265 m²), i to dio štekata površine 145 m² koji premašuje koncesijom odobrenu površinu terase – štekata od 120 m² (oznake B/.5.); dok se tužbeni zahtjev u preostalom dijelu kojim se traži poništavanje preostalog dijela toga rješenja odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika KLASA: UP/I-362-02/17-02/01692, URBROJ: 531-07-1-2-1-17-03 od 14. prosinca 2017., pod točkom 1. izreke, naređeno je tužitelju, kao investitoru, da u roku od 8 dana ukloni dijelove ugostiteljskih objekata beach bar JOE'S 2 i beach bar JOE'S 1, i to:

„A/. Beach bar JOE'S 2

- drvenu nadstrešnicu – u naravi skladište, tloc. dimenzija cca 7,70 x 4,0 m, maks. visine cca 2,80 m, postavljenu na kulir ploče, vanjskih stjenki od daščane obloge, jednostrešnog krovišta, koja je izvedena uz južno pročelje tipskog metalnog kontejnera – WC-a, te drvenu oblogu L-tlocrtnog oblika ukupne dužnice cca 11,80 m, visine h=3,0 m izvedenu u nastavku istočne stjenke skladišta prema sjeveru (oznake A/.2.);
- šank od drvene građe maks. tlocrtnih dimenzija cca 6,5 x 2,3 m (oznake A/.3.);

- drvenu nadstrešnicu tloc. dimenzija cca 13,90 x 4,6 m, nosive konstrukcije od drvenih stupova i greda, maks. visine $h = \text{cca } 3,0 \text{ m}$, natkrivenu PVC platnom, sa tendom tloc. dim. cca 7,0 x 1,0 m na zapadu (oznake A/4.);
- dio terase – štekata koji je izveden u tloc. gabaritima cca 20,20 x 8,80 m (površine 171 m²) i to dio štekata površine cca 62 m² koji premašuje koncesijom odobrenu površinu terase – štekata od 109 m² (oznake A/5.);
- ogradu ukupne dužine cca 70,5 m, max visine cca 3,15 m, postavljenu oko ugostiteljskog objekta (oznake A/6.);

B/. Beach bar JOE S 1

- drvenu nadstrešnicu-u naravi skladište, tloc. dimenzija cca 9,0 x 4,0 m, maks. visine cca 2,80 m, postavljenu na kulir ploče, vanjskih stjenki od daščane obloge, jednostrešnog krovišta, koja je izvedena uz južno pročelje tipskog metalnog kontejnera – WC-a, te drvenu oblogu L-tlocrtnog oblika ukupne dužine cca 11,7 m, visine $h = 3,0 \text{ m}$ izvedenu u nastavku istočne stjenke skladišta prema sjeveru (oznake B/2.);
- šank od drvene građe maks. tlocrtnih dimenzija cca 6,5 x 2,3 m (oznake B/3.);
- drvenu nadstrešnicu tloc. dimenzija cca 15,20 x 4,6 m, nosive konstrukcije od drvenih stupova i greda, maks. visine $h = \text{cca } 3,0 \text{ m}$, natkrivena PVC platnom (oznake B/4.);
- dio terase – štekata koji je izveden u tloc. gabaritima cca 20,80 x 12,80 m (površine cca 265 m²), i to dio štekata površine 145 m² koji premašuje koncesijom odobrenu površinu terase – štekata od 120 m² (oznake B/5.);
- ogradu ukupne dužine cca 78 m, max visine cca 2,25 m, postavljenu oko ugostiteljskog objekta (oznake B/6.); te

C/. Plato tlocrtnih dimenzija cca 4,0 x 2,0 m izveden od kulir ploča postavljenih na tlu, položen sjeverozapadno od beach bara JOE S 1, sve izgrađeno bez građevinske dozvole, na posebno zaštićenom području - pomorskom dobru i kulturnom dobru (kulturni krajolik poluotoka Marjana), na lokaciji plaža Kašjuni u Splitu, na k.č. 14151 (sud.č.z. 10445) k.o. Split. (Gore navedene numeracije su prema zapisniku sa terena od 22. studenoga 2017.g. Klasa: UP/I-362-02/17-02/01692, Ur.broj: 531-07-1-2-1-17-01).“

Preostalim točkama 2. do 5. izreke osporenog rješenja, izrečena su propisana upozorenja.

Tužitelj, u tužbi i u podnesku zaprimljenom 15. ožujka 2018. te na raspravi, u bitnome, navodi slijedeće. Osporenim rješenjem da je pogrešno primijenjeno materijalno pravo na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje uz bitne postupovne povrede. Osporeno rješenje da se temelji na pogrešnoj tvrdnji tuženika da za sve predmetne građevine treba imati građevinsku dozvolu sukladno Zakonu o gradnji, te da se na iste ne može primijeniti Pravilnik o jednostavnim i drugim građevinama i radovima, kao i na pogrešnoj tvrdnji tuženika da su predmetni objekti izgrađeni izvan gabarita iz Ugovora o koncesiji od 1. listopada 2015. (list 10-17 spisa) sa Dodatkom od 24. svibnja 2016., odnosno iz Odluke o davanju koncesije na pomorskom dobru u svrhu gospodarskog korištenja plaže na dijelu k.o. Split, predio Uvala Kašjuni, Grad Split od 28. svibnja 2015. (list 18-27 spisa). Svi predmetni objekti da su izgrađeni u skladu sa naprijed navedenim ugovorom odnosno odlukom, a za njihovo postavljanje da nije potrebna ni lokacijska ni građevinska dozvola. Prije postavljanja predmetnih objekata, tužitelj da je od Splitsko-dalmatinske županije, Upravnog odjela za graditeljstvo i prostorno uređenje tražio mišljenje glede postavljanja plažnog objekta – šanka. Na ovo traženje, da je dobio odgovor navedenoga tijela Klasa: 361-01/16-01/0058, Urbroj: 2181/1-11-00/01-16-0002 od 12. svibnja 2016. (list 6 spisa). U tom odgovoru da je decidirano navedeno da planirani šank ne predstavlja građevinski objekt za koji se izdaje

građevinska dozvola niti je opisan u Pravilniku o jednostavnim i drugim građevinama i radovima koji se mogu graditi, odnosno izvoditi bez građevinske dozvole. Baš takav šank u istim gabaritima da je predmet osporenog rješenja. Stoga da za taj šank nije potrebna ni lokacijska ni građevinska dozvola. Glede drvenog podesta uz izgrađeni drveni šank, od istoga upravnog tijela da je dobiveno mišljenje Klasa: 361-01/16-01/0060, Urbroj: 2181/1-11-00/01-16-0002 od 24. svibnja 2016. (list 7 spisa) iz kojega da je razvidno da je postavljanje drvenog podesta uz predmetni šank sukladno odredbi članka 2. stavka 2. alineje 5. Pravilnika o jednostavnim građevinama i radovima, te da za postavljanje istog nije potrebna ni građevinska dozvola ni glavni projekt. Ovdje da se radi o korištenju plaže, koju se ne može smatrati gradilištem. Samim time da se sredstva koja se postavlja na plaži ne može smatrati građevinama u smislu članka 3. Zakona o gradnji, nego plažnom i ugostiteljskom opremom (šank i terasa) za koje se ne izdaje ni lokacijska ni građevinska dozvola. Navedenome Ugovoru o koncesiji da prileži i izvod iz grafičkog dijela Prostornog plana uređenja Grada Splita (Službeni glasnik Grada Splita broj 31/05) prema kojemu je područje Uvale Kašjuni na području poluotoka Marjan predviđeno kao područje za šport i rekreaciju – kupalište. Ovdje da se u biti radi o prijeporu između tuženika i Ministarstva mora, prometa i infrastrukture. Prvi da smatra da za sve građeno u uvali Kašjuni treba građevinska dozvola. Potonji da smatra da za sve navedene objekte koji su obuhvaćeni Odlukom o dodijeli koncesije, te Ugovorom i Dodatkom ugovora o koncesiji ne treba ni lokacijska, ni građevinska dozvola, odnosno da se glede nekih objekta trebaju primijeniti odredbe Pravilnika o jednostavnim građevinama i radovima. Iz rješenja o tipskom projektu Ministarstva graditeljstva i prostornoga uređenja, Sektora građevinskih i uporabnih dozvola Klasa: UP/I-361-04/17-02/72, Urbroj: 531-06-2-1-18-4 od 12. veljače 2018. (list 57-58 spisa), da je razvidno kako su svi predmetni objekti tipski te da za iste nije potrebna građevinska dozvola. Tužbenim zahtjevom traži poništavanje osporenog rješenja.

Tuženik, u odgovoru na tužbu sa priloženim očitovanjem uredujuće građevinske inspektorice od 23. siječnja 2018., poziva se na obrazloženje osporenog rješenja, dodatno ističući slijedeće. Investitor/ovlaštenik koncesije (ovdje tužitelj) da je upoznat sa činjenicom da je za svaki eventualni zahvat u prostoru sukladno odredbama Zakona o prostornom uređenju i Zakonu o gradnji dužan ishoditi od nadležnog upravnog tijela odgovarajuće akte za takve zahvate u prostoru, što da se i navodi u članku 8. Ugovora o koncesiji. Sukladno odredbi članka 2. stavak 2. alineje 1. i 6. Pravilnika o jednostavnim i drugim građevinama i radovima („Narodne novine“ broj 112/17), bez građevinske dozvole i glavnog projekta u skladu s odlukom nadležnog tijela jedinice lokalne samouprave može se graditi: - kiosk i druga građevina gotove konstrukcije tlocrtna površine do 15 m² u skladu s tipskim projektom za koje je doneseno rješenje na temelju članka 77. Zakona o gradnji; i -komunalna oprema (kontejner za komunalni otpad, klupa, koš za otpatke, tenda, jednostavni podesti otvorenih terasa i sl). Međutim, šankovi oznake A/.3. i B/.3. da nisu građevine gotove konstrukcije izgrađene u skladu s tipskim projektom, već da ih je investitor (tužitelj) izgradio na terenu od drvene građe. Terasa – štekati oznake A/.5. i B/.5. da su izgrađeni u puno većim dimenzijama od dozvoljenih Ugovorom o koncesiji, zbog čega da je osporenim rješenjem investitoru naređeno uklanjanje dijela terase – štekata koji premašuje koncesijom odobrenu površinu, kao i uklanjanje dva šanka izgrađena na licu mjesta od drvene građe, jer se ne radi o građevini tipske konstrukcije u skladu s tipskim projektom. Jednostavni podesti otvorenih terasa (kao i kiosk i druga građevina gotove konstrukcije tlocrtna površine do 15 m² u skladu s tipskim projektom za kojega je doneseno rješenje na temelju članka 77. Zakona o gradnji ili tehnička ocjena sukladno posebnom zakonu) da se mogu graditi na javnoj površini (što da je pomorsko dobro) samo u skladu s odlukom nadležnog tijela jedinice lokalne samouprave, što da je određeno i Ugovorom o koncesiji i Dodatkom. Investitor (tužitelj) da nije postavio sredstva na plaži, već da je izgradio ne samo šank i terasu – štekat, nego i drvenu nadstrešnicu-u naravi

skladište (preko 30 m²) i drvenu nadstrešnicu natkrivenu PVC platnom (preko 50m²) koji da zajedno čine jednu funkcionalnu cjelinu Beach Bar JOE S 1 i Beach bar JOE S 2. Predlaže odbijanje tužbenog zahtjeva u cijelosti.

Dostavom navedenih podnesaka, i održavanjem rasprave 19. travnja 2018., strankama je omogućeno izjašnjavanje o zahtjevima i navodima druge stranke te o svim činjenicama i pravnim pitanjima koja su predmet ovoga spora, shodno članku 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ broj 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17; dalje: ZUS).

Na temelju članaka 37. stavak 3. i 39. stavak 2. ZUS-a, rasprava je održana bez prisutnosti uredno pozvanog tuženika koji nije opravdao izostanak s iste.

U dokaznom postupku u ovome sporu, kojega je predmet ocjena zakonitosti osporenog rješenja, čitana je sva dokumentacija spisa ovoga spora i spisa tuženika KLASA: UP/I-362-02/17-02/01692 dostavljenog uz odgovor na tužbu, a osim toga stranke nisu ni imale drugih dokaznih prijedloga.

Tužbeni zahtjev je djelomično osnovan.

Među strankama ovoga spora, nije sporno da je tužitelj investitor predmetnih ugostiteljskih objekata, za koje nije ishodio građevinsku dozvolu, a dijelove kojih (navedene i opisane u prethodno citiranoj točki 1. izreke osporenog rješenja) je tuženik tužitelju osporenim rješenjem naredio ukloniti.

Među strankama ovoga spora, isključivo je sporno je li tužitelj za te dijelove tih ugostiteljskih objekata morao ishoditi građevinsku dozvolu, a budući da tužitelj u ovome sporu tvrdi da nije, dok tuženik u osporenom rješenju obrazlaže i ovome sporu tvrdi da jeste.

U odnosu na dio osporenog rješenja za koji je odbijen tužbeni zahtjev:

Prema članku 30. stavak 1. Zakona o građevinskoj inspekciji („Narodne novine“ broj 153/13, dalje: ZGI); u provedbi inspekcijskog nadzora građevinski inspektor rješenjem naređuje investitoru, odnosno vlasniku uklanjanje u određenom roku građevine, odnosno njezina dijela: 1. ako se gradi ili je izgrađena bez izvršne građevinske dozvole, 2. ako se gradi ili je izgrađena bez glavnog projekta, odnosno drugog akta.

Nadalje, članak 4. stavak 1. ZGI propisuje da pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju značenje određeno posebnim zakonima kojima se uređuju upravna područja gradnje i prostornoga uređenja te drugim posebnim zakonom, ako ovim Zakonom nije propisano drukčije.

S tim u vezi, a prema članku 3. stavak 1. točke 4. i 5. Zakona o gradnji („Narodne novine“ broj 153/13 i 20/17; dalje: ZOG); *građenje* je izvedba građevinskih i drugih radova (pripremni, zemljani, konstruktorski, instalaterski, završni te ugradnja građevnih proizvoda, opreme ili postrojenja) kojima se gradi nova građevina, rekonstruira, održava ili uklanja postojeća građevina; a *građevina* je građenjem nastao i s tlom povezan sklop, izveden od svrhovito povezanih građevnih proizvoda sa ili bez instalacija, sklop s ugrađenim postrojenjem, samostalno postrojenje povezano s tlom ili sklop nastao građenjem.

Člankom 106. stavcima 1. i 2. ZOG je propisano:

„(1) Građenju građevine može se pristupiti na temelju pravomoćne građevinske dozvole, a graditi se mora u skladu s tom dozvolom, ako ovim Zakonom ili propisom donesenim na temelju ovoga Zakona nije drukčije propisano.

(2) Investitor može na vlastitu odgovornost i rizik pristupiti građenju na temelju izvršne građevinske dozvole.“

Člankom 128. stavcima 1. i 2. ZOG je propisano:

„(1) Jednostavne i druge građevine i radovi određeni pravilnikom koji donosi ministar grade se, odnosno izvode bez građevinske dozvole.

(2) Građenju građevina i izvođenju radova iz stavka 1. ovoga članka može se pristupiti na temelju glavnog projekta, tipskog projekta za koji je Ministarstvo donijelo rješenje o tipskom

projektu, drugog akta, odnosno bez akta ako je to propisano pravilnikom iz stavka 1. ovoga članka.“

Člankom 2. stavak 2. alineja 1. Pravilnika o jednostavnim i drugim građevinama i radovima („Narodne novine“ broj 112/17, dalje: Pravilnik) je propisano: „Bez građevinske dozvole i glavnog projekta u skladu s odlukom nadležnog tijela jedinice lokalne samouprave prema propisima kojima se uređuje komunalno gospodarstvo na javnoj površini može se graditi kiosk i druga građevina gotove konstrukcije tlocrtna površine do 15 m² u skladu s tipskim projektom za kojega je doneseno rješenje na temelju članka 77. Zakona o gradnji ili tehnička ocjena sukladno posebnom zakonu.“

Dijelom osporenog rješenja u odnosu na koji je odbijen tužbeni zahtjev, tužitelju je naređeno ukloniti slijedeće dijelove ugostiteljskih objekata beach bar JOE'S 2 i beach bar JOE'S 1:

A/. Beach bar JOE'S 2

- drvenu nadstrešnicu – u naravi skladište, tloc. dimenzija cca 7,70 x 4,0 m, maks. visine cca 2,80 m, postavljenu na kulir ploče, vanjskih stjenki od daščane obloge, jednostrešnog krovišta, koja je izvedena uz južno pročelje tipskog metalnog kontejnera – WC-a, te drvenu oblogu L-tlocrtnog oblika ukupne dužnice cca 11,80 m, visine h=3,0 m izvedenu u nastavku istočne stjenke skladišta prema sjeveru (oznake A/.2.);
- šank od drvene građe maks. tlocrtnih dimenzija cca 6,5 x 2,3 m (oznake A/.3.);
- drvenu nadstrešnicu tloc. dimenzija cca 13,90 x 4,6 m, nosive konstrukcije od drvenih stupova i greda, maks. visine h=cca 3,0 m, natkrivenu PVC platnom, sa tendom tloc. dim. cca 7,0 x 1,0 m na zapadu (oznake A/.4.);
- ogradu ukupne dužine cca 70,5 m, max visine cca 3,15 m, postavljenu oko ugostiteljskog objekta (oznake A/.6.);

B/. Beach bar JOE'S 1

- drvenu nadstrešnicu-u naravi skladište, tloc. dimenzija cca 9,0 x 4,0 m, maks. visine cca 2,80 m, postavljenu na kulir ploče, vanjskih stjenki od daščane obloge, jednostrešnog krovišta, koja je izvedena uz južno pročelje tipskog metalnog kontejnera – WC-a, te drvenu oblogu L-tlocrtnog oblika ukupne dužine cca 11,7 m, visine h= 3,0 m izvedenu u nastavku istočne stjenke skladišta prema sjeveru (oznake B/.2.);
- šank od drvene građe maks. tlocrtnih dimenzija cca 6,5 x 2,3 m (oznake B/.3.);
- drvenu nadstrešnicu tloc. dimenzija cca 15,20 x 4,6 m, nosive konstrukcije od drvenih stupova i greda, maks. visine h= cca 3,0 m, natkrivena PVC platnom (oznake B/.4.);
- ogradu ukupne dužine cca 78 m, max visine cca 2,25 m, postavljenu oko ugostiteljskog objekta (oznake B/.6.); te

C/. Plato tlocrtnih dimenzija cca 4,0 x 2,0 m izveden od kulir ploča postavljenih na tlu, položen sjeverozapadno od beach bara JOE'S 1.“

Ovaj prethodno citirani opis ovih dijelova nije sporan među strankama ovoga spora, a u spisu tuženika nalaze se i fotografije ovih dijelova, kao sastavni dio zapisnika tuženika o inspekcijskom pregledu od 22. studenoga 2017.

Kada se takvo opisano i fotografirano stvarno izvedeno stanje ovih dijelova sagleda u svjetlu prethodno citiranih zakonskih odredaba, tada, i po ocjeni ovog suda, a suprotno navodima tužitelja, proizlazi da je u pravilnoj primjeni tih odredaba osporenim rješenjem tužitelju naređeno ukloniti ove dijelove, jer se, i po ocjeni ovoga suda, tu radi o građenju građevine.

To da se radi o građenju građevine, tužitelj nije doveo u sumnju pozivanjem na dopis-mišljenje Splitsko-dalmatinske županije, Upravnog odjela za graditeljstvo i prostorno

uređenje Klasa: 361-01/16-01/0058, Urbroj: 2181/1-11-00/01-16-0002 od 12. svibnja 2016. (list 6 spisa) i dopis-mišljenje istoga tijela Klasa: 361-01/16-01/0060, Urbroj: 2181/1-11-00/01-16-0002 od 24. svibnja 2016. (list 7 spisa).

Ovo jer iz sadržaja tih dopisa, proizlazi da su mišljenja iz tih dopisa dana na temelju sadržaja samoga tužiteljevog upita, a ne na temelju utvrđenih činjenica o stvarnom izvedenom stanju ovih dijelova, a na temelju kojih utvrđenih činjenica je doneseno osporeno rješenje.

Isto tako je, i koncesijskom odlukom i koncesijskim ugovorom (članak 7. Odluke o davanju koncesije na pomorskom dobru u svrhu gospodarskog korištenja plaže na dijelu k.o. Split-predio uvala Kašjuni, Grad Split KLASA: 021-04/15-02/116, URBROJ: 2181/1-01-15-1 od 28. svibnja 2015., članak 8. stavak 4. Ugovora o koncesiji na pomorskom dobru u svrhu gospodarskog korištenja plaže na dijelu k.o. Split-predio uvala Kašjuni KLASA: 934-01/14-01/0171, URBROJ: 2181/1-06/02-15-0027 od 1. listopada 2015.-sve na listovima 12 i 18 spisa) predviđeno da je ovlaštenik koncesije (ovdje tužitelj) za svaki eventualni novi zahvat u prostoru sukladno odredbama Zakona o prostornom uređenju i Zakon o gradnji dužan ishoditi od nadležnog tijela odgovarajuće akte za takve zahvate u prostoru.

Nadalje; što se tiče dijelova oznake A/2., A/4., B/2., B/4. i C/; tu se, po ocjeni ovoga suda, ne radi o situaciji iz citiranog članka 128. stavci 1. i 2. ZOG, jer isti nisu podvedivi ni pod koju od odredaba Pravilnika.

Što se pak tiče šankova (oznake A/3. i B/3.), i po ocjeni ovoga suda, pravilno se osporenim rješenjem utvrđuje, ocjenjuje i obrazlaže da isti nisu „druga građevina gotove konstrukcije“ iz citiranog članka 2. stavka 2. alineje 1. Pravilnika, jer da nisu gotove konstrukcije nego da su izgrađeni na terenu od drvene građe. Tako i proizlazi iz izloženih opisa te fotografija tih šankova iz spisa tuženika.

Ograde oznake A/6. i B/6., po ocjeni ovoga suda, podvedive su pod odredbu iz članka 4. točke 3. Pravilnika koja propisuje da se bez građevinske dozvole, a u skladu s glavnim projektom može graditi ograda visine veće od 2,2 m mjereno od najnižeg dijela konačno zaravnanog i uređenog terena uz ogradu.

Stoga se ove ograde može graditi bez građevinske dozvole a u skladu s glavnim projektom.

To ipak ne može dovesti do drukčijeg rješavanja od onoga iz osporenog rješenja, a budući da tužitelj, i u ovome sporu i u postupku koji mu je prethodio, ni ne tvrdi da bi postojao glavni projekt za ove ograde, a ZGI inspekcijsku mjeru uklanjanja građevine odnosno njezina dijela, jednako propisuje, kako za slučaj ako se gradi ili je izgrađena bez izvršne građevinske dozvole (članak 30. stavak 1. točka 1. ZGI), tako i za slučaj ako se gradi ili je izgrađena bez glavnog projekta (članak 30. stavak 1. točka 2. ZGI).

Najzad, a vezano za rješenje o tipskom projektu Ministarstva graditeljstva i prostornoga uređenja, Sektora građevinskih i uporabnih dozvola Klasa: UP/I-361-04/17-02/72, Urbroj: 531-06-2-1-18-4 od 12. veljače 2018. (list 57-58 spisa), navesti je da to rješenje nije relevantno za ocjenu zakonitosti osporenog rješenja, koja je predmet ovoga spora, jer iz sadržaja toga rješenja ne bi proizlazilo da se ono uopće odnosi na ugostiteljske objekte iz osporenog rješenja, i jer je to rješenje doneseno nakon donošenja osporenog rješenja.

Slijedom svega prethodno navedenoga, ovaj sud je dio osporenog rješenja u odnosu na koji je odbio tužbeni zahtjev ocijenio zakonitim, odnosno donesenim u zakonito provedenom postupku i pravilnom primjenom citiranog članka 30. stavka 1. ZGI na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje.

Stoga je, na temelju članka 57. ZUS-a, presuđeno kao u odbijajućem dijelu izreke ove presude.

U odnosu na poništeni dio osporenog rješenja:

Ovim je dijelom osporenog rješenja tuženik tužitelju naredio ukloniti:

- dio terase – štekata koji je izveden u tloc. gabaritima cca 20,20 x 8,80 m (površine 171 m²) i to dio štekata površine cca 62 m² koji premašuje koncesijom odobrenu površinu terase – štekata od 109 m² (oznake A/5.);
i
- dio terase – štekata koji je izveden u tloc. gabaritima cca 20,80 x 12,80 m (površine cca 265 m²), i to dio štekata površine 145 m² koji premašuje koncesijom odobrenu površinu terase – štekata od 120 m² (oznake B/5.).

Naime, iz navoda obrazloženja osporenog rješenja i očitovanja uredujuće građevinske inspektorice od 23. siječnja 2018., proizlazi, u bitnome, da se ovaj dio osporenog rješenje temelji na pravnom i činjeničnom zaključku da se ovdje radi o jednostavnim podestima otvorenih terasa:

- koje se, u smislu članka 2. stavka 2. alineje 6. Pravilnika, može graditi na javnoj površini (kakva je pomorsko dobro na kojemu su u konkretnom slučaju izgrađeni) i to samo u skladu s odlukom nadležnog tijela jedinice lokalne samouprave, i

- koji su u konkretnom slučaju izvedeni u većim dimenzijama od onih dozvoljenih Ugovorom o koncesiji,

pa se stoga ovim dijelom osporenog rješenja naređuje uklanjanje onoga dijela ovih terasa-štekata koji premašuje dimenzije dozvoljene Ugovorom o koncesiji.

Dakle, proizlazi da se tuženik kod donošenja ovoga dijela osporenog rješenja vodio time što je utvrdio da je povrijeđena odredba članka 2. stavka 2. alineje 6. Pravilnika i da su premašene dimenzije dozvoljene Ugovorom o koncesiji.

Članak 1. ZGI propisuje:

„Ovim se Zakonom uređuje ustrojstvo građevinske inspekcije, obavljanje inspeksijskog nadzora građenja, provedbe stručnog nadzora građenja, održavanja i uporabe građevina, te obavljanje nadzora građenja, provedbe zahvata u prostoru koji nisu građenje i održavanja građevina od strane jedinice lokalne samouprave, u svrhu zaštite javnog interesa u provedbi zakona i drugih propisa kojima se uređuju upravna područja gradnje i prostornoga uređenja.“

Članak 2. ZGI propisuje:

„(1) Poslove inspeksijskog nadzora na temelju ovoga Zakona obavlja građevinski inspektor u ministarstvu nadležnom za poslove graditeljstva i prostornoga uređenja (u daljnjem tekstu: Ministarstvo), a nadzor građenja i provedbe zahvata u prostoru koji nisu građenje upravno tijelo jedinice lokalne samouprave nadležno za poslove komunalnog gospodarstva, odnosno jedinstveni upravni odjel na čijem se području gradi, odnosno provodi zahvat u prostoru (u daljnjem tekstu: upravno tijelo).

(2) Građevinski inspektor obavlja inspeksijski nadzor građenja, provedbe stručnog nadzora građenja, održavanja i uporabe građevina, osim građevina čije građenje nadzire upravno tijelo.

(3) Upravno tijelo obavlja nadzor u vezi s građenjem i izvođenjem radova koji se prema posebnom propisu kojim se uređuje gradnja grade, odnosno izvode:

1. na temelju rješenja koje se donosi na temelju propisa kojima se uređuje komunalno gospodarstvo i
2. bez građevinske dozvole, glavnog projekta, odnosno drugog akta.

(4) Upravno tijelo obavlja poslove nadzora u vezi s:

1. uklanjanjem ruševina zgrada
2. otklanjanjem oštećenja pročelja i pokrova postojeće zgrade koji nisu nosiva konstrukcija
3. provedbom zahvata u prostoru koji nisu građenje, osim rudarskih radova
4. dovršenjem zgrade u pogledu vanjskog izgleda i uređenja građevne čestice u skladu s građevinskom dozvolom

5. provedbom odluke o privremenoj zabrani izvođenja radova koju predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave donosi na temelju posebnog zakona kojim se uređuje gradnja
6. izlaganjem energetskega certifikata.“

Članak 55. ZGI propisuje:

- „(1) U provedbi nadzora komunalni redar rješenjem naređuje investitoru, odnosno vlasniku uklanjanje građevine čijem se građenju prema posebnom propisu može pristupiti na temelju rješenja koje se donosi na temelju propisa kojima se uređuje komunalno gospodarstvo, odnosno njezina dijela ako se gradi bez ili protivno tom rješenju.
(2) U provedbi nadzora komunalni redar rješenjem naređuje investitoru, odnosno vlasniku uklanjanje građevine, odnosno njezina dijela, čijem se građenju prema posebnom propisu može pristupiti bez građevinske dozvole, glavnog projekta, tipskog projekta i drugog akta, odnosno njezina dijela, ako se gradi ili je izgrađena protivno prostornom planu, propisu kojim se uređuje komunalno gospodarstvo ili drugom propisu.
(3) Rješenjem iz stavaka 1. i 2. ovoga članka određuje se:
1. rok u kojem je investitor, odnosno vlasnik obavezan postupiti po rješenju i
2. način izvršenja rješenja putem treće osobe.
(4) Rješenjem iz stavaka 1. i 2. ovoga članka upozorava se investitora, odnosno vlasnika da će se:
1. izvršenju rješenja putem treće osobe pristupiti ako se utvrdi da u određenom roku nije postupio po rješenju
2. izvršenje rješenja putem treće osobe provesti na odgovornost i trošak izvršenika.“

Članak 2. stavak 2. alineja 6. Pravilnika propisuje:

„Bez građevinske dozvole i glavnog projekta u skladu s odlukom nadležnog tijela jedinice lokalne samouprave prema propisima kojima se uređuje komunalno gospodarstvo na javnoj površini može se graditi komunalna oprema (kontejner za komunalni otpad, klupa, koš za otpatke, tenda, jednostavni podesti otvorenih terasa i sl.).“

Iz prethodno citiranih članaka 2. i 55. ZGI, proizlazi da nadzorne ovlasti u pogledu citirane odredbe članka 2. stavka 2. alineje 6. Pravilnika nisu u nadležnosti tuženika nego komunalnog redara.

Iz prethodno citiranih članaka 1. i 2. ZGI, proizlazi da je u nadležnosti tuženika jedino obavljanje inspekcijskog nadzora građenja a ne i koncesija.

Slijedi da tuženik nije stvarno nadležan u pogledu ovoga dijela osporenog rješenja, a imajući u vidu prethodno izložene razloge koje sam tuženik navodi za njegovo donošenje.

Ovo jer se, prema tim razlozima, tuženik pri donošenju ovoga dijela osporenog rješenja vodio baš time što je utvrdio da je povrijeđena odredba članka 2. stavka 2. alineje 6. Pravilnika i da su premašene dimenzije dozvoljene Ugovorom o koncesiji.

Zbog toga je, na temelju članka 58. stavak 1. u vezi članka 31. stavak 1. sve ZUS-a, presuđeno kao u poništavajućem dijelu izreke ove presude.

U Splitu 27. travnja 2018.

SUDAC
Milan Franić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana dostave. Žalba se podnosi ovome sudu u 3 primjerka. O žalbi odlučuje Visoki upravni sud Republike Hrvatske. Žalba odgađa izvršenje pobijane presude.

DNA:

1. opun. tužitelja

2. tuženiku - uz zapisnike o raspravi i objavi
3. u spis

Rj./ Spis u kal 50 dana.

Odluka prepisana:	21. rujna 2018
Odluka otpremljena:	21. rujna 2018
Potpis službenice:	Pas